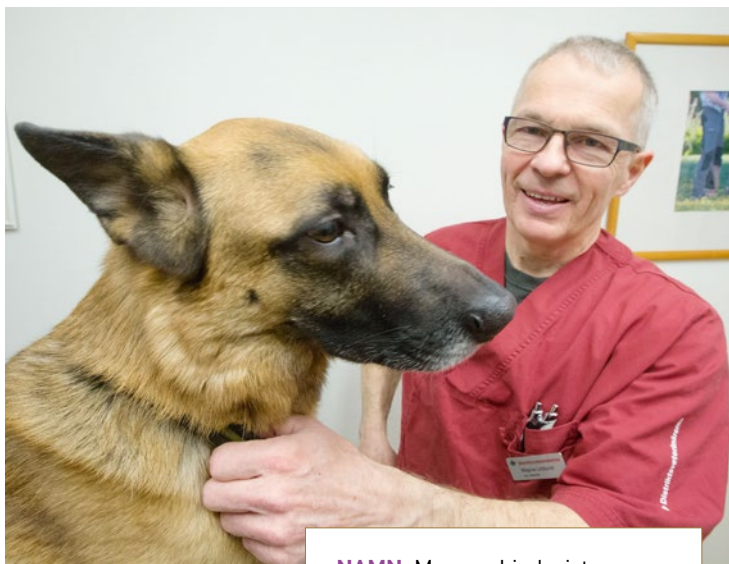

Jourerna är en tung del av jobbet

TEXT: KERSTIN STÅLBRAND FOTO: LEIF HALLBERG

Färre grisar, men fler arbetskamrater. Magnus Lindqvist, distriktsveterinär i Borensberg, har sett verksamheten förändras – ofta till det bättre. Långa jourer sliter, men är också det som gör jobbet som distriktsveterinär så speciellt.

Hur ser en vanlig arbetsdag ut för dig?

– Den börjar klockan åtta med en timmes telefoni. Då är det både konsultation och tidsbokning. Vi har ett datasystem som gör att vi kan boka in tider på varandra och de uppdrag som hamnar på mig är framför allt nötkreatur, hund och katt.

Klockan nio kopplas telefonerna om till jourveterinären eller till sköterskorna och sedan har vi en halvtimmes genomgång vid fikabordet.

Efter morgonmötet jobbar jag ofta på kliniken under förmiddagen. Då behandlar jag sjuka sällskapsdjur och opererar. Vi har tre mottagningsrum, operationsrum, röntgen och labb på kliniken.

På eftermiddagarna är jag mestadels ute på gårdar, kastrerar hästar eller har rådgivning om djurhälsa med mjölkbönder.

I dag ska jag till en gård med en besättning på 80 mjölkkor. För mjölkbönderna är juverhälsa den svåra grejen. Mjölken betalas efter kornas juverhälsa. Ett förhöjt celltal i mjölken ger mindre betalt. Därför är det viktigt att identifiera problemen, ta reda på vad det är för bakterier och vilka kor som är infekterade. Det är sällan vi sätter kor på behandling, eftersom vi

vill ha så lite antibiotika som möjligt i djurproduktionen.

I jobbet ingår också jourtjänstgöring. Distriktsveterinärerna ska alltid vara tillgängliga för akuta sjukdomsfall. Det gäller årets alla dagar, dygnets alla timmar och för alla djurslag. Det är vårt signum, kan man säga. Så jag har jour en kväll per vecka och var fjärde helg från nio på fredag morgon till åtta på måndag morgon. Det är en tung bit av jobbet, det är tufft att vara på pass så länge och svårt eftersom precis vad som helst kan hända och det gäller att försöka lösa allt på bästa sätt.

När känner du dig mest nöjd med ditt yrke?

– Det är stimulerande att hjälpa människor och djur och när jag får djurägare att fatta kloka beslut och känna sig nöjd med det, tycker jag att det känns bra. Det kan till och med vara tunga beslut, som när ett djur måste avlivas. Nöjd är jag också när en komplicerad förlossning slutar lyckligt.

Vilka egenskaper tycker du att en distriktsveterinär ska ha?

– Man måste tycka att det är intressant med jourverksamhet,

NAMN: Magnus Lindqvist

YRKE: Distriktsveterinär

ARBETSPLATS: Distriktsveterinärmottagningen i Borensberg, Östergötland.

ÅR I YRKET: 29 varav 26 som distriktsveterinär.

FAVORITDJUR: "Inget, jag gillar att jobba med ko och häst och tycker om gris och även sällskapsdjur."

EGNA DJUR: "Borderterriern Alice, 14,5 år, norra Europas finaste hund. Hon är pigg som en mört och ska bli minst 20."

GÖR PÅ FRITIDEN: "Jag är mycket ute i naturen, plockar bär och svamp, jagar och joggar."

annars blir jobbet för tungt mentalt. Och så ska man vara intresserad av människor. Det skadar inte heller att vara lite kameleontlik och kunna ställa om sig i olika situationer. Plus att man ska vara utrustad med sunt förnuft.

Hur har ditt jobb förändrats under åren?

– Det är färre mjölkbesättningar nu än när jag började och dagens besättningar består av betydligt fler djur. Grisbesättningarna är helt borta för min del. En positiv förändring är att jag har fler arbetskamrater nu. När jag och en kollega startade verksamheten för 24 år sedan, var vi två som skötte jobbet. Nu är vi tio personer.

Och vilka förändringar är på gång?

– Specialiseringen ökar, allt fler djur behandlas av specialister. Konkurrenten har också ökat. Det blir mer och mer konkurrens om patienterna. ■